Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 10. junija 2015*

„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti AGRI.CAPITAL — Prejšnji besedni znamki Skupnosti AgriCapital in AGRICAPITAL — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj podobnosti storitev — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009“

V zadevi T-514/13,

AgriCapital Corp. s sedežem v New Yorku (Združene države Amerike), ki jo zastopata P. Meyer in M. Gramsch, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa P. Geroulakos, zastopnik,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka pred Splošnim sodiščem, je bila

agri.capital GmbH s sedežem v Münsterju (Nemčija), ki jo zastopa A. Nordemann-Schiffel, odvetnik,

zaradi tožbe, vložene zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 10. julija 2013 (zadeva R 2236/2012-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama AgriCapital Corp. in agri.capital GmbH,

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi D. Gratsias, predsednik, M. Kančeva (poročevalka), sodnica, in C. Wetter, sodnik,

sodna tajnica: J. Weychert, administratorka,

na podlagi tožbe, v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložene 23. septembra 2013,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je UUNT v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil 17. decembra 2013,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je intervenientka v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 6. januarja 2014,

* Jezik postopka: angleščina.

na podlagi replike, v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložene 24. aprila 2014,

na podlagi obravnave z dne 10. decembra 2014

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Intervenientka, družba agri.capital GmbH, je 4. junija 2009 pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1) vložila zahtevo za registracijo znamke Skupnosti.

2 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je besedni znak AGRI.CAPITAL.

3 Storitve, za katere je bila zahtevana registracija, po zožitvi, do katere je prišlo v postopku pred UUNT, spadajo zlasti v razred 36 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, in ustrezajo temu opisu: „Storitve nepremičninskega investitorja, in sicer zlasti v povezavi s sistemi za proizvodnjo in distribucijo električne ali toplotne energije iz obnovljivih virov; razvoj konceptov uporabe (sklepanje pogodb o upravljanju objektov); upravljanje zgradb; upravljanje zemljišč; upravljanje nepremičnin in posredovanje, oddajanje nepremičnin v najem in zakup (upravljanje objektov); nepremičninski posli; zakup kmetij; vse prej omenjene storitve ne v zvezi z storitvami založništva in/ali založniškimi izdelki.“

4 Prijava znamke Skupnosti je bila objavljena v *Biltenu znamk Skupnosti* št. 59/2009 z dne 14. decembra 2009.

5 Tožeča stranka, družba AgriCapital Corp., je 12. marca 2010 vložila ugovor na podlagi člena 41 Uredbe št. 207/2009 zoper registracijo prijavljene znamke za vse storitve iz razreda 36.

6 Ugovor je temeljil na teh prejšnjih znamkah Skupnosti:

— besedna znamka Skupnosti AgriCapital, registrirana 24. avgusta 2007 pod številko 6192322;

— besedna znamka Skupnosti AGRICAPITAL, registrirana 7. julija 2006 pod številko 4589339.

7 Storitve, za katere je bila registrirana prejšnja besedna znamka Skupnosti AgriCapital, spadajo v razred 36 in ustrezajo temu opisu: „finančni posli; finančno svetovanje“.

8 Storitve, za katere je bila registrirana prejšnja besedna znamka Skupnosti AGRICAPITAL, prav tako spadajo v razred 36 in ustrezajo temu opisu: „svetovalne in investicijske storitve v bančnih poslih za podjetja v kmetijskem sektorju“.

9 Razlogi, navedeni v podporo ugovoru, so bili ti iz člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

10 Oddelek za ugovore UUNT je z odločbo z dne 2. oktobra 2012 ugovor zavrnil z obrazložitvijo, da so storitve iz razreda 36, na katere se nanaša prijavljena znamka, in storitve iz razreda 36, na katere se nanašata prejšnji znamki, različne, zaradi česar eden od pogojev za uporabo člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009, in sicer enakost ali podobnost storitev, ni izpolnjen.

11 Tožeča stranka je 3. decembra 2012 pri UUNT vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za ugovore na podlagi členov od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009.

12 Drugi odbor za pritožbe UUNT je z odločbo z dne 10. julija 2013 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) zavrnil pritožbo in tožeči stranki naložil plačilo 850 EUR iz naslova stroškov, ki so predlagateljici pri UUNT nastali v postopku z ugovorom in s pritožbo. Ugotovil je zlasti, da je upoštevna javnost povprečni potrošnik v vseh državah članicah Evropske unije. Vendar je menil, da je lahko njegova stopnja pozornosti visoka, saj gre v finančnih in nepremičninskih transakcijah za velike zneske. Nato je primerjal storitve, na katere se nanaša prijavljena znamka, ki so zajete v razredu 36, s storitvami, za katere sta bili registrirani prejšnji znamki. Ob koncu te primerjave je ugotovil, da so storitve iz razreda 36, na katere se nanaša prijavljena znamka, različne od tistih, na katere se nanašata prejšnji znamki. Zato je menil, da glede na to, da eno od meril za uporabo člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 ni izpolnjeno, verjetnost zmede glede prijavljene znamke in prejšnjih znamk v smislu te določbe ne more obstajati.

Predlogi strank

13 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano odločbo razveljavi;

— UUNT naloži plačilo stroškov.

14 UUNT in intervenientka Splošnemu sodišču predlagata, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

Dopustnost dokumentov, ki jih je tožeča stranka predložila na obravnavi

15 Tožeča stranka je na obravnavi prosila Splošno sodišče, naj dovoli predložitev elektronske pošte z dne 21. oktobra 2014, ki ji jo je poslal organizator konferenc, da bi dokazala, da pika, ki v prijavljeni znamki stoji med besedama „agri“ in „capital“, ne zadostuje, da bi se odpravila verjetnost zmede glede te znamke in prejšnje znamke tožeče stranke AgriCapital.

16 UUNT je zatrjeval nedopustnost tega dokumenta, pri čemer je trdil, da je bil predložen prepozno in da se zato ne UUNT ne Splošno sodišče nista mogla seznaniti z njim.

17 Splošno sodišče se je na obravnavi seznanilo z dokumentom, vendar je odločitev o njegovi dopustnosti pridržalo.

18 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da te listine, ki je bila prvič predložena pred Splošnim sodiščem, ni mogoče upoštevati. Namen tožbe pred Splošnim sodiščem je namreč nadzor zakonitosti odločb odborov za pritožbe UUNT v smislu člena 65 Uredbe št. 207/2009, tako da naloga Splošnega sodišča ni ponovno preučevanje dejanskih okoliščin ob upoštevanju dokumentov, ki so bili prvič predloženi pred njim. Zato je treba izključiti zgoraj navedeni dokument, ne da bi bilo treba preizkušati njegovo dokazno vrednost (glej v tem smislu sodbo z dne 24. novembra 2005, Sadas/UUNT – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, ZOdl., EU:T:2005:420, točka 19 in navedena sodna praksa).

Vsebinska presoja

19 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja samo en tožbeni razlog, in sicer kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

20 Tožeča stranka odboru za pritožbe UUNT v bistvu očita, da je štel, da storitve iz razreda 36, na katere se nanaša prijavljena znamka, niso podobne storitvam, na katere se nanašata prejšnji znamki. Posebej trdi, da je treba v skladu s sodno prakso za presojo podobnosti med storitvami upoštevati zlasti to, ali gre za konkurenčne ali komplementarne storitve, ter njihove distribucijske kanale. V obravnavanem primeru pa naj bi odbor za pritožbe po eni strani spregledal komplementarnost med „storitvami podjetnika“, „upravljanja nepremičnin in posredovanja“ in „razvoja konceptov uporabe“, na katere se nanaša prijavljena znamka, ter „finančnimi storitvami“ in „svetovalnimi in investicijskimi storitvami v bančnih poslih za podjetja v kmetijskem sektorju“, na katere se nanašata prejšnji znamki, po drugi strani pa naj bi napačno izključil možnost, da bi se te storitve ponujale prek istih distribucijskih kanalov. Tožeča stranka trdi, da je zato odbor za pritožbe UUNT glede na razlikovalni značaj prejšnjih znamk in glede na vizualno podobnost in fonetično enakost nasprotujočih si znamk kršil člen 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 s tem, da je ugotovil, da glede navedenih znamk ne obstaja verjetnost zmede v smislu te določbe.

21 Najprej je treba opozoriti, da se v skladu s členom 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 ob ugovoru imetnika prejšnje znamke prijavljena znamka ne registrira, če zaradi enakosti ali podobnosti s prejšnjo znamko in enakosti ali podobnosti proizvodov ali storitev, ki jih označujeta znamki, obstaja verjetnost zmede v javnosti na ozemlju, na katerem je varovana prejšnja znamka. Verjetnost zmede zajema verjetnost povezovanja s prejšnjo znamko.

22 V skladu z ustaljeno sodno prakso verjetnost zmede obstaja takrat, kadar bi javnost lahko menila, da zadevni proizvodi ali storitve izvirajo iz istega podjetja ali iz gospodarsko povezanih podjetij. V skladu s to sodno prakso je verjetnost zmede treba presojati celovito, po tem, kako upoštevna javnost zaznava znake in zadevne proizvode ali storitve, in ob upoštevanju vseh upoštevnih dejavnikov v obravnavani zadevi, predvsem medsebojne odvisnosti med podobnostjo znakov in med podobnostjo označenih proizvodov ali storitev (glej sodbo z dne 9. julija 2003, Laboratorios RTB/UUNT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, ZOdl., EU:T:2003:199, točke od 30 do 33 in navedena sodna praksa).

23 Ta celovita presoja zajema določeno medsebojno odvisnost upoštevanih dejavnikov, zlasti podobnosti znamk in podobnosti označenih proizvodov ali storitev. Tako lahko majhno podobnost med označenimi proizvodi ali storitvami odtehta večja podobnost med znamkami in obratno (sodba z dne 13. septembra 2007, Il Ponte Finanziaria/UUNT, C-234/06 P, ZOdl., EU:C:2007:514, točka 48, in zgoraj v točki 22 navedena sodba GIORGIO BEVERLY HILLS, EU:T:2003:199, točka 32).

24 Za namene uporabe člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 verjetnost zmede predpostavlja hkrati enakost ali podobnost nasprotujočih si znamk ter enakost ali podobnost proizvodov ali storitev, ki jih označujejo. Gre za kumulativne pogoje (glej sodbo z dne 22. januarja 2009, Commercy/UUNT – easyGroup IP Licensing (easyHotel), T-316/07, ZOdl., EU:T:2009:14, točka 42 in navedena sodna praksa).

25 Ob upoštevanju teh razmislekov je treba preučiti, ali je odbor za pritožbe UUNT utemeljeno ugotovil, da glede nasprotujočih si znamk ne obstaja verjetnost zmede.

Upoštevna javnost

26 V skladu s sodno prakso je treba v okviru celovite presoje verjetnosti zmede upoštevati povprečnega potrošnika zadevne kategorije proizvodov, ki je normalno obveščen ter razumno pozoren in preudaren. Upoštevati je treba tudi dejstvo, da se lahko pozornost povprečnega potrošnika spreminja glede na kategorijo zadevnih proizvodov ali storitev (glej sodbo z dne 13. februarja 2007, Mundipharma/UUNT – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, ZOdl., EU:T:2007:46, točka 42 in navedena sodna praksa).

27 Odbor za pritožbe UUNT je v točki 16 izpodbijane odločbe ugotovil, da so storitve, ki jih označujejo nasprotujoče si znamke, namenjene povprečnemu potrošniku v vseh državah članicah Unije, vendar da je lahko njegova stopnja pozornosti visoka, saj gre v finančnih in nepremičninskih transakcijah za velike zneske.

28 Stranke ne oporekajo opredelitvi upoštevne javnosti, ki jo je odbor za pritožbe UUNT podal v izpodbijani odločbi. Poleg tega glede na ugotovitve, ki so v njej navedene, v obravnavani zadevi ni treba podvomiti o tej opredelitvi. Posebej glede bančnih in finančnih storitev ter nepremičninskih storitev, pri katerih so običajno v igri veliki zneski, je treba ugotoviti, da bo stopnja pozornosti zadevne javnosti visoka (glej v tem smislu sodbo z dne 9. septembra 2011, BVR/UUNT – Austria Leasing (Austria Leasing Gesellschaft m.b.H. Mitglied der Raiffeisen-Bankengruppe Österreich), T-197/10, EU:T:2011:455, točka 20).

Primerjava zadevnih storitev

29 Opozoriti je treba, da je treba pri presoji podobnosti med storitvami upoštevati vse upoštevne dejavnike, ki označujejo razmerje med temi storitvami, še posebej pa njihovo naravo, namen, način uporabe ter to, ali gre za konkurenčne ali komplementarne storitve (sodba z dne 29. septembra 1998, Canon, C-39/97, Recueil, EU:C:1998:442, točka 23). Upoštevati je mogoče tudi druge dejavnike, kot na primer distribucijske kanale zadevnih storitev (glej v tem smislu sodbo z dne 21. aprila 2005, Ampafrance/UUNT – Johnson & Johnson (monBeBé), T-164/03, ZOdl., EU:T:2005:140, točka 53).

30 V zvezi s tem je treba najprej navesti, da je odbor za pritožbe UUNT za namene primerjave storitev, na katere se nanašata prejšnji znamki, s storitvami, na katere se nanaša prijavljena znamka, storitve razdelil v tri skupine, in sicer, prvič, „storitve nepremičninskega investitorja, in sicer zlasti v povezavi s sistemi za proizvodnjo in distribucijo električne ali toplotne energije iz obnovljivih virov; vse prej omenjene storitve ne v zvezi z storitvami založništva in/ali založniškimi izdelki“, drugič, storitve „upravljanja nepremičnin in posredovanja, oddajanje nepremičnin v najem in zakup (upravljanje objektov); nepremičninski posli; zakup kmetij; vse prej omenjene storitve ne v zvezi z storitvami založništva in/ali založniškimi izdelki“, in tretjič, „razvoj konceptov uporabe (sklepanje pogodb o upravljanju objektov); upravljanje zgradb; upravljanje zemljišč; vse prej omenjene storitve ne v zvezi z storitvami založništva in/ali založniškimi izdelki“.

31 Ugotoviti pa je treba, da ta delitev odraža razlike v naravi, namenu in načinu uporabe storitev, na katere se nanaša prijavljena znamka, in da je tožeča stranka ne izpodbija. Zato je treba preveriti le, ali je odbor za pritožbe UUNT utemeljeno ugotovil, da med storitvami, na katere se nanaša prijavljena znamka – kot jih je razdelil – in storitvami, na katere se nanašata prejšnji znamki, ni podobnosti.

– Neobstoj podobnosti med „storitvami upravljanja nepremičnin in posredovanja“ ter „finančnimi storitvami“

32 Odbor za pritožbe UUNT je v točkah od 23 do 28 izpodbijane odločbe najprej opredelil „nepremičninske posle“, ki obsegajo upravljanje nepremičnin, nepremičninsko posredovanje in cenitve nepremičnin, ter s tem povezano svetovanje in informiranje. Te storitve po navedbah odbora za

pritožbe UUNT v glavnem pomenijo, da se poišče nepremičnina, da se ta predstavi potencialnim kupcem in da se posreduje, na primer ne le s pomočjo pri nakupu, prodaji ali najemu nepremičnine, temveč tudi pri pogajanjih glede pogodb med prodajalcem in kupcem stavbe ali zemljišča. Po navedbah odbora za pritožbe UUNT to zajema tudi zakup kmetij, ker je del širše kategorije, saj je zakup pogodba, s katero se nepremičnina prenese na drugo osebo za določen čas, običajno v obliki najemne pogodbe. Pojasnil je še, da „nepremičninski posli“ lahko obsegajo tudi nakupovanje nepremičnin in njihovo preprodajanje.

33 Odbor za pritožbe UUNT je nato navedel, da „finančne storitve“, ki so bile predhodno opredeljene, opravljajo banke in kreditne institucije, medtem ko nepremičninske posle praviloma opravljajo nepremičninske agencije ali nepremičninski investitorji. Navedel je še, da so te storitve zelo regulirane in da jih morajo v številnih primerih opravljati ločeni subjekti. Na podlagi tega je ugotovil, da potrošnik nepremičninske agencije zaznava kot da so jasno ločene od bank, finančnih institucij in zavarovalnic, ki ponujajo drugačne proizvode in storitve, ki niso zamenljivi.

34 Odbor za pritožbe UUNT je nazadnje ugotovil, da je za „nepremičninske posle“ sicer potrebno financiranje, vendar to ne zadostuje, da bi se dokazal obstoj tesne povezave med temi posli in „finančnimi storitvami“ in da med njimi navsezadnje obstajajo samo daljne in posredne zveze. V zvezi s tem je pojasnil, da „čeprav je res, da je finančno svetovanje lahko potrebno za številne vrste nakupov (na primer nakup nepremičnine ali ustanovitev podjetja) in da lahko previdni kupci poiščejo informacije za zavarovanje ustanovitve ali nakupa podjetja, to ne pomeni, da je prvo nujno potrebno za drugo ali da potrošniki mislijo, da odgovornost za zadevne storitve nosi isti ponudnik“.

35 Na tej podlagi je sklepal, da se tako storitve „upravljanja nepremičnin, kot tudi posredovanje, oddajanje nepremičnin v najem in zakup (upravljanje objektov); nepremičninski posli; zakup kmetij; vse prej omenjene storitve ne v zvezi z storitvami založništva in/ali založniškimi izdelki“, na katere se nanaša prijavljena znamka, razlikujejo od „finančnih storitev“, na katere se nanašata prejšnji znamki tožeče stranke.

36 Tožeča stranka odboru za pritožbe UUNT očita, da se je osredotočil na neobstoj zamenljivosti med storitvami upravljanja nepremičnin in posredovanja ter finančnimi storitvami, ne da bi preučil njihovo komplementarnost. V zvezi s tem trdi, da je odbor za pritožbe UUNT upošteval preozko opredelitev finančnih storitev. Zatrjuje zlasti, da banke in finančne institucije pogosto ponujajo nepremičnine za prodajo, bodisi same bodisi prek hčerinske družbe. To naj bi dokazovalo skupno oglaševanje za ti vrsti storitev. Iz tega naj bi izhajalo, da so v nasprotju s tem, kar je ugotovil odbor za pritožbe UUNT, „storitve upravljanja nepremičnin in posredovanja“ tesno povezane s „finančnimi storitvami“ in zato komplementarne.

37 UUNT nasprotuje trditvam tožeče stranke.

38 Prvič, v zvezi s tem je bilo glede narave, namena in načina uporabe zadevnih storitev že razsojeno, da finančne storitve nimajo enake narave, enakega namena in enakega načina uporabe kot nepremičninske storitve. Finančne storitve namreč opravljajo finančne institucije z namenom upravljanja finančnih sredstev njihovih strank in zajemajo zlasti hranjenje vloženih sredstev, nakazovanje sredstev, dodeljevanje posojil in razne finančne transakcije, medtem ko nepremičninske storitve zajemajo storitve, ki se nanašajo na nepremičnino, in sicer zlasti najem, nakup, prodajo in upravljanje nepremičnine (sodba z dne 11. julija 2013, Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones/UUNT – MIP Metro (METRO), T-197/12, EU:T:2013:375, točka 42).

39 Iz tega je razvidno, da v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, odbor za pritožbe UUNT „finančnih storitev“, na katere se nanašata prejšnji znamki, ni opredelil preozko.

40 Drugič, opozoriti je treba, da – kot je bilo navedeno v točki 34 zgoraj –odbor za pritožbe UUNT ni preučil samo zamenljivosti „nepremičninskih poslov“ s „finančnimi storitvami“, temveč je dejansko preučil tudi njihovo komplementarnost.

41 Poleg tega je treba navesti, da tožeča stranka v podporo trditvam glede komplementarnosti zadevnih storitev samo zatrjuje, da je prodaja nepremičnin storitev, ki jo finančne institucije pogosto ponujajo.

42 Kot pa je bilo tudi že razsojeno glede okoliščine, da bi lahko bile zadevne storitve v istih distribucijskih kanalih, je treba ugotoviti, da se nepremičninske storitve načeloma ne ponujajo v istih prostorih kot finančne storitve (zgoraj v točki 38 navedena sodba METRO, EU:T:2013:375, točka 43).

43 Z dokumenti, ki jih je tožeča stranka predložila v upravnem postopku (priloga A5 k tožbi), ni mogoče ovreči te ugotovitve, saj nepremičninske storitve finančnih institucij ponujajo ločene podružnice, tako da so finančne dejavnosti ločene od morebitnih nepremičninskih dejavnosti (zgoraj v točki 38 navedena sodba METRO, EU:T:2013:375, točka 45).

44 Iz tega izhaja, da odbor za pritožbe UUNT ni storil napake s tem, da je ugotovil, da se tako storitve „upravljanja nepremičnin, kot tudi posredovanje, oddajanje nepremičnin v najem in zakup (upravljanje objektov); nepremičninski posli; zakup kmetij; vse prej omenjene storitve ne v zvezi z storitvami založništva in/ali založniškimi izdelki“, na katere se nanaša prijavljena znamka, razlikujejo od „finančnih storitev“, na katere se nanašata prejšnji znamki tožeče stranke.

– Neobstoj podobnosti med „storitvami nepremičninskega investitorja“ in „finančnimi storitvami“

45 Odbor za pritožbe UUNT je v točkah od 19 do 21 izpodbijane odločbe menil, da so storitve nepremičninskega investitorja raznovrstni posli, ki obsegajo vse od prenove obstoječih stavb do nakupa zemljišč in prodaje neopremljenih ali opremljenih zemljišč tretjim. Menil je tudi, da je iz besedila specifikacije prijave znamke Skupnosti jasno razvidno, da se te storitve posebej nanašajo na sisteme za proizvodnjo in distribucijo električne ali toplotne energije iz obnovljivih virov.

46 Vendar je odbor za pritožbe UUNT ugotovil, da finančne storitve, na katere se nanašata prejšnji znamki, zajemajo vse storitve, namenjene varčevanju in poslovanju, v zvezi s sprejemanjem, posojanjem, menjavanjem, vlaganjem in varovanjem denarja, izdajanjem bankovcev in drugimi finančnimi transakcijami. Odbor za pritožbe UUNT je še pojasnil, da je glede na to, da ponudniki storitev, na katere se nanašata prejšnji znamki, lahko opravljajo storitve s področja financiranja in načrtovanja gradenj in so številni projekti agroindustrijskega sektorja odvisni od investicij ali finančne pomoči, zelo malo verjetno, da bi ti ponudniki opravljali posebne storitve podjetnika, saj je za te potrebna posebna tehnična usposobljenost ali posebno strokovno znanje. Na podlagi tega je sklepal, da se zadevne storitve razlikujejo glede na njihovo naravo in njihovo uporabo.

47 Odbor za pritožbe UUNT je poleg tega ugotovil, da zadevne storitve spadajo v dva različna sektorja, in sicer v nepremičninski sektor na eni strani in v finančni sektor na drugi, in da jih zato ne opravlja isto podjetje ali povezana podjetja niti nimajo istih distribucijskih kanalov.

48 Tožeča stranka v bistvu zatrjuje, da obstaja podobnost med storitvami nepremičninskega investitorja, na katere se nanaša prijavljena znamka, in finančnimi storitvami, na katere se nanašata prejšnji znamki tožeče stranke.

49 Meni namreč, da storitve nepremičninskega investitorja, na katere se nanaša prijavljena znamka, vključujejo dejavnost trženja, ki se prekriva s finančnimi storitvami, kakršne so te, na katere se nanašata prejšnji znamki tožeče stranke. To naj bi bilo razvidno iz prakse nepremičninskih investitorjev, katerih dejavnost naj bi zahtevala iskanje financiranja in ki naj bi svojim strankam pogosto svetovali v zvezi s financiranjem nepremičninskih projektov.

50 Vsekakor naj bi med storitvami, na katere se nanašajo nasprotujoče si znamke, obstajala vsaj tesna povezava zaradi komplementarnosti, kar naj bi dokazovala tako okoliščina, da podjetja za finančne storitve sama ali prek hčerinskih družb opravljajo dejavnosti nepremičninskega posredovanja, kot besedilo pojasnjevalne opombe k razredu 36.

51 Poleg tega naj v nasprotju s tem, kar trdi UUNT, storitve nepremičninskega investitorja, kakršne so te, na katere se nanaša prijavljena znamka, ne bi bile omejene samo na področje „sistemov za proizvodnjo in distribucijo električne ali toplotne energije iz obnovljivih virov“. Tožeča stranka dodaja, da taka omejitev nikakor ne bi vplivala na obstoj podobnosti med storitvami, ki jih označuje prijavljena znamka, in tistimi, na katere se nanaša prejšnja znamka AGRICAPITAL, saj naj bi navedene storitve prav tako omogočale ponujanje nepremičnin, na katerih je mogoče zgraditi in uporabljati sisteme za proizvodnjo in distribucijo električne ali toplotne energije iz obnovljivih virov.

52 UUNT in intervenientka nasprotujeta trditvam tožeče stranke.

53 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da kot je odbor za pritožbe UUNT pravilno navedel, storitve nepremičninskega investitorja obsegajo raznovrstne dejavnosti, od prenove obstoječih stavb do nakupa zemljišč in prodaje neopremljenih ali opremljenih zemljišč tretjim.

54 Kot trdi tožeča stranka, ta dejavnost vključuje, da nepremičninski investitor išče financiranje, ki ga potrebuje za nakup stavb ali zemljišč. Vendar tega iskanja financiranja ni mogoče šteti za finančno storitev, ki ga nepremičninski investitor opravlja za svoje stranke, v smislu kreditnega posredništva. Iskanje financiranja, ki ga opravlja nepremičninski investitor, je namreč namenjeno samo temu, da mu v prvi fazi omogoča kritje stroškov nakupa stavb za prenovo ali zemljišč za gradnjo, preden jih lahko v drugi fazi prenese na stranke, katerim proda nepremičnino, zgrajeno v okviru programa gradnje ali prenove.

55 Čeprav se, kot zatrjuje tožeča stranka, pogosto dogaja, da nepremičninski investitorji svojim strankam ponujajo nasvete glede financiranja njihovega nakupa v okviru trženja nepremičninskih kompleksov, takih nasvetov ni mogoče šteti za finančno svetovanje, kot je tisto, na katero se nanašata prejšnji znamki tožeče stranke. Ti nasveti so namreč podobni tistim, ki jih vsak prodajalec stvari večje vrednosti, na primer ladje, poslovnih sredstev ali umetnine, lahko deli svojim strankam v zvezi s finančnim interesom pri nakupu zadevne stvari. Prodajalec, ki deli take nasvete, pa kljub temu ne ponuja finančne storitve.

56 Sicer pa je treba ugotoviti, da so dokazi, ki jih je tožeča stranka predložila v upravnem postopku v utemeljitev te trditve, kopije internetnih strani investicijske družbe, ki je specializirana za nepremičnine, posrednika nepremičninskih posojil in družbe za nepremičninska posojila, ki nimajo nikakršne zveze s storitvami nepremičninskega investitorja (priloga A4 k tožbi).

57 Zavrniti je treba tudi trditev tožeče stranke o obstoju tesne povezave zaradi komplementarnosti med storitvami, na katere se nanašajo nasprotujoče si znamke.

58 V zvezi s tem je treba opozoriti, da so v skladu z ustaljeno sodno prakso komplementarni tisti izdelki ali storitve, med katerimi je tesna povezava v tem smislu, da je eden nujno potreben ali pomemben za uporabo drugega, tako da lahko potrošniki sklepajo, da je za proizvodnjo obeh izdelkov oziroma za opravljanje obeh storitev odgovorno isto podjetje (sodba z dne 9. aprila 2014, Comsa/UUNT – COMSA (COMSA), T-144/12, EU:T:2014:197, točka 44 in navedena sodna praksa).

59 To pomeni, da se komplementarne storitve lahko uporabljajo skupaj, za kar se predpostavlja, da so namenjene isti javnosti (glej sodbo z dne 12. julija 2012, Hand Held Products/UUNT – Orange Brand Services (DOLPHIN), T-361/11, EU:T:2012:377, točka 48 in navedena sodna praksa).

60 V obravnavanem primeru so storitve nepremičninskega investitorja, na katere se nanaša prijavljena znamka, in finančne storitve, na katere se nanašata prejšnji znamki tožeče stranke, namenjene povprečnemu potrošniku na ozemlju Unije in jih ta potrošnik lahko uporablja skupaj.

61 Poleg tega ni dvoma, da so glede na višino zneskov, za katere običajno gre pri nepremičninskih transakcijah, za povprečnega potrošnika finančne storitve pomembne, če naj uporabi storitve nepremičninskega investitorja. Vendar je treba ugotoviti, da je v tržnem gospodarstvu za večino dejavnosti potrebno financiranje ali investiranje, tako da je mogoče finančne storitve po naravi povezati z večino teh dejavnosti in ne samo z dejavnostmi nepremičninskega investitorja (glej v tem smislu zgoraj v točki 38 navedeno sodbo METRO, EU:T:2013:375, točke od 47 do 49).

62 Zato je treba ugotoviti, da povezava med storitvami nepremičninskega investitorja in finančnimi storitvami ni dovolj tesna, da bi lahko upoštevna javnost, to je v obravnavanem primeru povprečni potrošnik s posebej visoko stopnjo pozornosti, menil, da te storitve ponuja isto podjetje (glej v tem smislu zgoraj v točki 38 navedeno sodbo METRO, EU:T:2013:375, točka 50).

63 Tega sklepa ne more omajati trditev tožeče stranke, da se storitve nepremičninskega investitorja ponujajo prek istih distribucijskih kanalov kot finančne storitve, na katere se nanašata prejšnji znamki. Ugotoviti je treba namreč, da se storitve, ki jih ponuja nepremičninski investitor, načeloma ne ponujajo v istih prostorih kot finančne storitve. Poleg tega je treba navesti, da dokumenti, ki jih je tožeča stranka predložila v upravnem postopku v oporo tej trditvi ne zadevajo dejavnosti nepremičninskega investitorja (priloga A5 k tožbi).

64 Tega sklepa ne more omajati niti trditev tožeče stranke, da je tesna povezava zaradi komplementarnosti med storitvami podjetnika v nepremičninskem sektorju in finančnimi storitvami razvidna iz pojasnjevalne opombe k razredu 36. Že na podlagi besedila pojasnjevalne opombe k razredu 36 je namreč mogoče ugotoviti, da storitve „lizinga nepremičnin“ in „storitve upravnika stavb, to so storitve dajanja v zakup, cenitve nepremičnin in storitve vlagatelja“, dejansko spadajo v razred 36, vendar so v drugih podrubrikah kot „storitve v zvezi s finančnimi ali denarnimi posli“, ki med drugim zajemajo „storitve vseh bančnih institucij in s temi povezanih institucij“, „storitve kreditnih institucij, ki niso banke“ in „storitve posredništva za vrednostne papirje in stvarno premoženje“, tako da pojasnjevalna opomba k razredu 36 ne dokazuje tesne povezave med finančnimi storitvami, na katere se nanašata prejšnji znamki, in storitvami nepremičninskega investitorja, na katere se nanaša prijavljena znamka.

65 Sicer pa je treba opozoriti, da se v skladu s pravilom 2(4) Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 189) „[k]lasifikacija blaga in storitev […] uporablja izključno v upravne namene“ in se zato „blaga in storitev ne sme obravnavati kot podobnih na podlagi tega, da se po Nicejski klasifikaciji pojavljajo v istem razredu, pa tudi ne kot različnih na podlagi tega, da se pojavljajo v različnih razredih po Nicejski klasifikaciji“.

66 Iz tega sledi, da odbor za pritožbe UUNT ni storil napake s tem, da je štel, da se storitve nepremičninskega investitorja, na katere se nanaša prijavljena znamka, po svoji naravi razlikujejo od finančnih storitev, na katere se nanašata prejšnji znamki tožeče stranke.

67 Glede na to ugotovitev ni treba preučiti očitka tožeče stranke v zvezi z zmotno omejitvijo namena storitev, na katere se nanaša prijavljena znamka.

– Neobstoj podobnosti med storitvami „razvoja konceptov uporabe“ in „finančnimi storitvami“

68 Tožeča stranka trdi, da so storitve „razvoja konceptov uporabe“ prav tako blizu „finančnim storitvam“ kot „storitve nepremičninskega investitorja“, saj sta po njenih navedbah razvoj in upravljanje nepremičnin dve plati iste dejavnosti, pri obeh pa je potrebno finančno svetovanje in finančne rešitve. Torej ta stranka samo ponavlja trditve, ki jih je podala v zvezi s podobnostjo med storitvami nepremičninskega investitorja in „finančnimi storitvami“.

69 Ker pa so bile te trditve že zavrnjene v točkah od 30 do 43 zgoraj, lahko Splošno sodišče ob neobstoju trditev, ki bi se posebej nanašale na storitve „razvoja konceptov uporabe“, zgolj ugotovi, da tožeča stranka ni dokazala, da bi odbor za pritožbe UUNT napačno ugotovil, da ni podobnosti med temi storitvami in „finančnimi storitvami“, na katere se nanašata prejšnji znamki tožeče stranke.

70 Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba ugotoviti, da odbor za pritožbe UUNT ni storil napake s tem, da je ugotovil, da storitve, na katere se nanašata prejšnji znamki tožeče stranke, niso podobne storitvam, za katere je bila predlagana registracija znamke AGRI.CAPITAL.

Razlikovalni učinek prejšnjih znamk tožeče stranke in podobnost nasprotujočih si znakov

71 Odbor za pritožbe UUNT je v izpodbijani odločbi ugotovil, da eno od meril za uporabo člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009, in sicer podobnost storitev, ni izpolnjeno in da zato ni moglo priti do verjetnosti zmede, pri čemer ni preučil razlikovalnega učinka prejšnjih znamk in podobnosti med nasprotujočimi si znaki.

72 Tožeča stranka trdi, da lahko vsakršno razliko med storitvami, na katere se nanašajo prijavljena znamka in prejšnji znamki, v okviru celovite presoje odtehta zelo velika vizualna podobnost in fonetična enakost teh znamk, zaradi česar v nasprotju s tem, kar je ugotovil odbor za pritožbe UUNT, med nasprotujočimi si znamkami obstaja verjetnost zmede v smislu člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

73 UUNT in intervenientka nasprotujeta trditvam tožeče stranke.

74 V zvezi s tem zadošča navesti, da je treba, kot je bilo opozorjeno v točki 24 zgoraj, v skladu s členom 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 obstoj verjetnosti zmede pri javnosti na ozemlju, na katerem je varovana prejšnja znamka, presojati ob upoštevanju kumulativnih dejavnikov, in sicer podobnosti ali enakosti nasprotujočih si znamk na eni strani ter podobnosti ali enakosti proizvodov ali storitev, ki jih krijeta navedeni znamki, na drugi.

75 Zato v nasprotju s tem, kar zatrjuje tožeča stranka, podobnost nasprotujočih si znamk, pa čeprav je ta velika, za namene presoje verjetnosti zmede ne more odtehtati neobstoja podobnosti med storitvami, na katere se nanašata prejšnji znamki in tistimi, za katere je bila predlagana registracija znamke AGRI.CAPITAL, ki je bil ugotovljen v točki 70 zgoraj (glej v tem smislu sklep z dne 9. marca 2007, Alecansan/UUNT, C-196/06 P, EU:C:2007:159, točke od 24 do 26).

76 Ob upoštevanju vsega zgoraj navedenega odbor za pritožbe UUNT ni storil napake s tem, da je ugotovil, da glede na neobstoj podobnosti med storitvami, ki jih označujejo nasprotujoče si znamke, eno od meril za uporabo člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 ni bilo izpolnjeno in da zato ni moglo priti do verjetnosti zmede med navedenimi znamkami.

77 Iz tega izhaja, da edini tožbeni razlog tožeče stranke ni utemeljen in da je zato treba tožbo zavrniti.

Stroški

78 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Splošnega sodišča se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogoma UUNT in intervenientke naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi njune stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi AgriCapital Corp. se naloži plačilo stroškov.

Gratsias Kančeva Wetter

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 10. junija 2015.

Podpisi